

[Poul Møller.]

Den højtærede udenrigsminister gjorde derefter nogle almindelige markedspolitiske betragtninger, som var mere vendt mod de synspunkter, man fra anden side har fremført her i dag, men den højtærede udenrigsminister citerede i den anledning den engelske udenrigsminister, mr. Butler, og som denne udtalelse blev citeret, måtte det virke, som om England truede os til at blive i EFTA.

Personlig nærer jeg ikke ønske om, og mit parti ønsker ikke, at vi skal udtræde af EFTA, men jeg kan ikke rigtig forstå, for det første hvorfor udenrigsministeren spørger udenrigsminister Butler om disse ting under en samtale om, hvordan England ville forholde sig over for os, hvis vi skulle ændre standpunkt, særlig da den højtærede udenrigsminister så stærkt klamrer sig til bemyndigelsen af august 1961, hvorefter han ikke kan ændre standpunkt, altså at vi ikke kan forhandle, uden at Storbritannien også går ind i EEC. Derfor forstår jeg ikke, hvorfor denne dialog, denne samtale med Butler, skulle finde sted på det grundlag, og jeg synes, det er meget mærkeligt i øvrigt, at den engelske udenrigsminister, der aflægger besøg her i København, fremsætter truende udtalelser over for Danmark om, at vi ikke skulle kunne opretholde vor baconeksport til England, hvis vi ændrer vort standpunkt. Det forekommer mig helt mærkeligt, at en sådan udtalelse skulle være til offentlig brug og til at fremsætte over for os her i folketinget (*Udenrigsministeren* [Per Hækkerup]: Sådan har jeg aldrig sagt!). Den højtærede udenrigsminister har stået her på talerstolen og sagt det, men den højtærede udenrigsminister kan få lejlighed til at referere samtalen en gang til; det er den eneste måde, vi kan få det klarlagt på. Jeg tror på den højtærede udenrigsministers referat, men jeg har måske misforstået den højtærede udenrigsminister; det vil jo altså komme frem bagefter.

Derefter skal jeg gøre nogle bemærkninger om fællesmarkedet. Spørgsmålet om forhandlingsgrundlaget rejste vi allerede under åbningsdebatten. Jeg har sagt i dag, og jeg sagde under åbningsdebatten, at vi ønsker ikke, at Danmark skal tilslutte sig EEC på nuværende tidspunkt og ændre sin praktiske politik, men vi ønsker fra kon-

servativ side ikke at binde regeringen til et mandat, som tiden er løbet fra. Det skulle dog være ganske klart, og jeg kan ikke se, at det har noget som helst med æggedans at gøre. Æg er ganske vist en alvorlig historie for tiden, men dette er ikke æggedans. Det er ganske klart, at vi mener, at dette mandat, som regeringen fik, da Storbritannien gik ind i forhandlinger med EEC og man indkaldte folketinget til en sommersamling, ikke længere kan være det eneste bindende for regeringen, og vi tilbyder regeringen, at den kan få et nyt mandat, og vi siger, at hvis regeringen ønsker at stå frit, kan den stå frit. Vi siger, at vi står, som vi stod før august 1961. På det tidspunkt støttede vi regeringens politik, og vi gør det i dag, men vi mener ikke, at vor støtte udelukkende kan afhænge af, om Storbritannien vil eller ikke vil ind i EEC. Spørgsmålet må være, om vi her i Danmark vil det ene eller det andet. Det er det afgørende. Derfor mener vi, at vi må stå frit ligesom inden august 1961.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen fik det jo kun til noget negativt og bragte os i modsætningsforhold til industrien og handelen. Han havde i det hele taget aflagt formiddagens fine jaket, som han for en gangs skyld havde på, og var trukket i hverdags-tøjet, som vi kender ham med den negative opposition og alt det, vi altid skal have at vide, når det ærede medlem hr. K. B. Andersen taler. Vi kender det ærede medlem.

Det ærede medlem vil lægge mærke til, at jeg gjorde 5 ting op. Jeg sagde, at hvis vi har vor frihed — og jeg formoder, at vi har vor frihed; i hvert fald kan det høje ting vedtage, at vi skal have vor frihed — skal vi, hvis vi skal ændre vor kurs og bruge vor frihed til at føre en anden politik end den, vi hidtil har ført, så skal vi for det første være enige, i hvert fald skal de 3 store partier være enige, ellers kan der ikke laves noget som helst om på den politik, der bliver ført. For det andet skulle der være — som også den højtærede udenrigsminister lagde mærke til at jeg sagde — særdeles tungtvejende økonomiske grunde til, for at vi skulle ændre standpunkt. Dernæst måtte vi sikre os, at det britiske marked ikke svigtede. Dernæst måtte vi sikre, at vor industrieksport kunne klare det, og endelig skulle vi se på de politiske følger i